

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželo. Ako pade na tista dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemam ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrletno 2 K.
Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jelgersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Naprednost pri nas in drugod.

Našim goriškim „naprednjakom“ bi zares delali krivico, ako bi hoteli trditi, da se samo oni odlikujejo z „mannerami“, s kakoršnimi se baš odlikujejo. To je zanesel „duh časa“ več ali manj med vse „kulturneje“ narode in se zatorej tudi pojavlja povsod v približno isti meri, dasi moramo trditi, da izvestni gende v obliki govorjenja in nastopanja je v častni meri zastopan ravno v nas Slovencih. Morda prav v tem tici višek kulture slovenskega naroda.

Po vzgled so naši „naprednjaki“ najbrže šli k Vsenemcem in židom, a ker je že navadno, da učenec rad v čem prekosi svojega učenika, gre tudi slovenski „napredni“ učenec za eno terco više od svojega učitelja. Nastopi Vsenemcem v našem državnem zboru z njihovimi krepkimi dokazi vsenemške olike, potem obnašanje vsenemških kaporjonov in njihovih jogrov s krivimi in ravnimi nosovi na raznih vsenemških proti Slovanom in duhovščini naperjenih manifestacijah ter njihovi privatni nastopi na ulici in drugod in naposled nemško napredno časopisje — vse to je dalo direktivo našim „naprednjakom“ za nastopanje proti prijateljem naroda in duhovščini. Ali da naši „naprednjaki“ prekašajo s svojim nastopanjem svoje učenike, najhujše sovražnike Slovancev, to je pač značilno za nje.

No, pri tej priliki je vredno slišati, kako sodi jeden Nemec in sicer mož, katerega drugače Nemci povzdigujejo v deveta nebesa, o „naprednosti“. Ta mož, nemški pisatelj Rosegger, pravi o tej moderni kugi: „V takozvanih boljših krogih se je od konca osemdesetih let sem začela kazati neka surovost, proti kateri je bila prejnja kmečka surovost res pravi salonski ton“. In na drugem kraju pravi zopet: „Če se z ojstrim jezikom ne združuje fini takt, če ne pride k surovi pesti bistra glava, potem imam samo še — tepe“.

Naposled pravi Rosegger: „Posurovelost je splošna. Nočem preiskovati, od kod prihaja ta žalostni pojav. V zrakov je mnogo, a onim, ki nočejo nič slišati o avtoriteti, vzgoji, veri in redu, se zde vsi ti vzroki filisterski“.

LISTEK.

Potovalne črtice z Ogerskega.

(Spisal M. Mihaeljev. — 1902.)

(Dalej).

Tudi en slovaški dnevnik izhaja v Budapešti: „Slovenske novine“, katerih iztis stane le 2 vinaria. To sem pa zvedel le po naključbi tako-le: Ko sem hodil vsaki dan blizu mojega stanovanja kupovati razglednice (karte), kazoče razne znamenitosti mažarske stolice, (Budapešte) sem prašal tudi po časnikih, ktere je ondi prodajala neka ženska. — Vprašal sem jo, nima-li v prodaj kake morda hrvaške ali srbske časnike. Odgovorila mi je, da teh zdaj nima, pač pa ima dnevnik (gor omenjeni) slovaški na prodaj, in da saj je ona tudi rojena Slovakinja in v spomin sem vzel en iztis seboj, kteri še zdaj hranim. Spoznal sem iz tistega, da piše v protestantskem smislu, in da imajo slovaški protestantje ali evangeliski Slovaki tudi svojo cerkev v Pešti in sicer v „Aradi-uteza čislo 14“, v VI. okraju. List izhaja na celi poli

No, baš o teh uzrokih „napredne“ posurovelosti bi bilo vredno razpravljati, a kapitelj je prežalosten. Napredna surovost Vsenemcev gre za nekim gotovim smotrom, ima svojemu surovemu nastopaju postavljen neki cilj, kateri upa doseči baš z brezobzirnostjo nasproti Rimu in Slovanom. Ta nemški smoter je tako živo opisal vsemiški poslanec Eisenkolb v seji poslanske zbornice 14. t. m. v razpravi o proračunu naučnega ministerstva. Ta Vsenemec je bil pri tej priliki tako odkritosren, da je izjavil, da sta rimske papež in katoliška cerkev najhujša sovražnika nemške svetovalne nadvlaste in zato da se mora katoličanstvo zatreći. Nemci hočejo zgraditi svojo svetovno nadvlast na razvalinah slovanstva; ker pa m ož rešnice, kakor rimskega papeža imenuje isti Eisenkolb, s svojim uplivom omejuje to krivično politiko Vsenemcev, zaradi tega menijo isti, da se mora nastopiti proti Rimu in katoliški, krivice ne trpeči cerkvi z vso surovostjo in se jo mora zatreći, da bi bilo potem mogoče zatreći tudi Slovane. To je torej smoter vsenemške napredne surovosti in v smislu tega smotra so Vsenemci preganjalci katoliške cerkve in duhovščine. Po vsej pravici moramo torej vprašati: kaj pa naši „naprednjaki“? Ali tudi oni pomagajo Vsenemcem zaničevati in zatirati duhovski stan zaradi tega, da bi nas oni tem lože pohrustali tudi narodno? Ako imajo „naprednjaki“ isti smoter, potem bi jih morali smatrati naravnost za najhujše sovražnike svojega lastnega naroda in za pravcate narodne Iškarijote!

Vse njihovo govorjenje in obnašanje pač kaže to. Ali je mogoče izmislit si primernejega orodja za uničevanje duhovniškega stanu ter za zatiranje verske in moralne vzgoje med narodom nego si ga je izbrala „Soča“? Za nobenega človeka ni hujšega, nego ako se njegova čast in njegovo dobro ime pred vsem svetom očrni in ognjusi in se ga javno izpostavi na sramotni oder. Kaj pa še le duhovnik, v katerega zre ljudstvo kot v svojega pravega učenika in dušnega pastirja? To najprikladnejše in jedino orožje si je izbrala „Soča“, da

vsaki dan, razun nedelj in praznikov, ter je tako po ceni: „Čislo za 2 haliera“, stoji na čelu lista. — Za celi rok (leto) stane 12 kron; izhaja pa že XVI. ročnik (letnik). Tako sem čedalje bolj iz lastnega naziranja spoznal, kakšna je ta „izjemno mažarska stolica“! Šovinizem povsod in v vsem!

Ko pridem po teh prvih kopeljih domov, sva se peljala z mojim milim prijateljem čez že enkrat omenjeni most sv. Margarete na otok sv. Margarete, (Margaretsziget-Margaretheninsel) kamor podonavski plošnati parobrodi plujejo in odplujejo vsake pol ure. Vsakdo, gredoč čez omenjeni most na otok mora plačati 12 vinarjev! Ta ozki otok, se vzdiguje krasno vrhu dvostrokega glavnega mesta iz valovja Donave in meri v dolgosti skoraj 4 kilometre, kamor mi je pravil prijatelj. To ime pa se neki upeljuje od neke pobožne sv. device Margarete, ki je bila plemenitega in bogatega rodu; pa je tukaj na tem otoku kot puščavnica živila do smrti. Ta otok ima prekrasne palače v vseh mogočnih stavbenih slogih, kavarne. (kavehaz) zo-

zatare v ljudstvu ugled do duhovniškega stanu, da isto ljudstvo zapade demoralizaciji. Naj bi ti ljudje vendar mislili na strašne nasledke svojega početja, pomisli naj bi to, ako jim ni srce za narod že popolnoma oledenelo. Vzamejo naj si za vzgled šolo. Kaj postane iz učencev, ako izgubijo vse spoštovanje do svojega učitelja? In naj li ne izgubijo spoštovanja do njega, ako se ga pred vsemi ljudmi oblati in se očitno razkriva njegove resnične ali tudi namišljene slabosti? In kaj je duhovnik družega nego učitelj ljudstva? Ali ni vsakogar dolžnost imeti do duhovnika največjih obzirov in to zaradi njegove važnosti kot učitelj ljudstva? Kaki pa so že danes nasledki „Sočinega“ nastopanja proti tem učenikom naroda, ve danes že vsakdo in menimo, da bi morala biti groza pred temi nasledki že tudi „Sočinih“ pristašev samih. Ako torej „Soča“ do danes ni hotela poznati teh nasledkov in ako do danes ni hotela vedeti, komu služi s svojo politiko zatiranja verske vzgoje našega ljudstva, naj si torej dobro utisne v spomin govor vsenemškega poslanca Eisenkolba, da bode vedela, da s svojo politiko služi le onim, ki glasno sanjarijo o nemški svetovalni nadvlasti.

Državni zbor.

Poslanska zbornica je v svoji petkovi seji dognala razpravo o postavkah naučnega ministerstva „osrednje vodstvo“ in „bogočastje“.

Poročevalc o „centrali“ je dr. vitez Starzynski, ki se je začetkom skliceval na svoje tiskano poročilo.

Za leto 1897 se je proračunovalo za „centralo“ naučnega ministerstva 4,790.746 kron. Ta svota je rastla od leta do leta in za tekoče leto znaša 5,949.122 kron, torej se je ta potrebščina v petih letih pomnožila za 1,158.376, ali od lani za 179.186 kron. Vzroki temu prirastku so naravni razvoj posameznih upravnih delov, zvišanje plač, dražje stavbe in višje stananine. Ti troški se razdele po naslovih:

Osrednje vodstvo 970.000 kron, ker se je pomnožilo osrednje vodstvo v ministerstvu od sek. načelnikov doli do vratarjev.

stilne (etteren) in bujne nasade; po sredi otoka teče tudi konjski tramvaj, po katerem sva se vozila od enega konca otoka do drugega. Nadvojvoda Jožef, ki je viši veljnik ogerskih „honvedov“ (domobranec, ki imajo mažarsko „komando“) in je lastnik tega otoka, je napravil iz njega novodobni raj.

Margaretin otok ima neko čudodelno čarobno milobo v svojih zdravilih vreleih. Iz 60 sežnjev globočine vré velika vodna množina na svetlo, iz ktere se polnijo „Margaretna kopelji“. Pred kopeljnim „hotelom“ je ravno svirala ciganska godba melodične komade brez „not“, da sem se temu finemu ciganskemu posluhu kar čudil. Vedeš je pa treba, da so cigani tukaj črno-elegantno kot gospodje oblečeni in njih žene hodijo v svili, kajti posamezniki mnogoštevilnih godb, ki svirajo noč in dan po raznih krajev velikega mesta, zaslužijo na dan od 20—30 kron, tako sem slišal prijatelja praviti. Vzdrževanje pa tega krasnega otoka, da ga namreč ne odpadni Donava, kadar ta zmrzne in se ledita, stane neki na leto 300.000 ali ima

Uredništvo in upravnštvo se nahaja v Narodni tiskarni, ulica Vetturini b. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnštvo „Gorica“. Oglaši se računijo po petvirstih in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin, 2-krat po 10 vin, 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Šolsko nadzorstvo 2,336.700 K, torej 473.300 več nego l. 1897.

Akademije znanosti izkaže redne potrebščine 224.500 kron; od te svote dobi dunajska akademija 144.500, praska 40.000, krakovska 40.000 K. Izredni troški pa znašajo za dunajsko akademijo 79.000, za krakovsko 16.000 kron.

Statistična osrednja komisija izkaže redne potrebščine 283.800, izredne in sicer za podpore in potnine 273.380 kron.

Geološki državni zavod za poprave in podpore 182.200 kron, za poprave in podpore 13.000.

Zavod za meteorologijo in magnetizem 98.100 kron. Kakor pri drugih naslovih, so se tudi pri tem troški pomnožili, in sicer na 31.100 kron.

Observatorij v Trstu 39.325 kron.

Za umetniške namene se proračunava 921.400 kron, in sicer za dunajsko akademijo obrazovalnih umetnosti 332.400, za prasko 101.300, za krakovsko 76.500, za godbo 113.200, za razne ustanove, podpore in nabave 230.000, za zgradbe 60.000 K.

Za starinoslovske namene se proračunava 522.217 kron. V tej svoti je 5000 kron kot četrti in zadnji rok za popravo cerkve na Dvoru. To so ob kratkem troški tega poglavja.

Proračunski odsek je sklenil celo vrsto resolucij. Tako naj bi vlada zvišala dotacijo za akademiji v Pragi in Krakovu. Grof Stürgh priporoča vladi, naj predloži načrt zakona glede stalnih okrajnih šolskih nadzornikov onim dež. zborom, ki so to željo že izrazili v svojih resolucijah. Mej temi je tudi kranjski dež. zbor.

O postavki bogoslužja je bil poročevalc dr. Fuchs. Vsa potrebščina za l. 1902. znaša 20,135.677 kron, in sicer za verske zaklade 17,381.679 kron, za verska posestva 1,695.320, ustanove in podpore 504.758 kron, za protestantske namene 311.900, za grško-vzhodne bogoslužne namene 242.020 kron.

Dopisi.

Kojsko, dne 16. marca. — Na dopis A. Marinča v „Soči“ št. 31, moram nekaj

sicer tudi ogromne dohodke, ali radi še večih stroškov vzdrževanja ga ni hotelo mesto sprejeti v svojo last, ko ga je tistemu svoječasno nadvojvoda ponudil. Radi tega mora sleherna čez most gredoč oseba toliko mostnino plačati; pa da ne more nihče brezplačno tje iti, stoje vedno 2 do 3 redarji (rönder) na mostu. Slednji sva se ob čarovni električni razsvitljavi otoka, mesta in obeh obrežijih Donave vrnila v naše stanovanje v „Lipolt-körut“ 25. Po vseh tih utisih sem bil zlo utrujen na telesu in duhu; vendar pa sem imel dober tek pri večerji in dobrem pristnem mažarskem vinu, pridelanem v lastnih vinoigradih prijatelja.

Ime Budapest in njega razdelitev v 10 okrajev.

Ogersko stolno mesto je bilo do 1873 samo mesto Pest, à Ofen ali Buda je bilo kot na desnem bregu Donave stoječe mesto povsem nevidljivo od Pešte. Vendar se pa kraljevi grad nahaja v Budimu v trdnjavi, in se je ravno tedaj ob mojem bivanju ves prenavljal, zato tudi ni bilo dovoljeno za obiskati Slišal

odgovoriti, da se ne bo moje molčanje krivo tolmačilo.

A. M. izraža mi svoje pomilovanje, ker se nisem prepričal, ali je res, kar je bilo pisano v „Prim. Listu“. Pomilovanje odločno odklanjam, ker vem, koliko je vredno. Da sem moral biti prepričan o resničnosti dogodka, ki Vam ga je „Pr. L.“ očital, morete sklepati iz tega, ker sem se oglasil pred oltarjem. Predenj se pred oltarjem kaj očita, mora se dobro preudariti. Dve osebi pravili ste mi, kaj se je godilo dne 28. februarja Vaši hiši. Na besede teh dveh oseb nisem nič polagal. Misliš sem si: gotovo ste se vadili v godbi. Ko sem pa zvedel, da je neka zanesljiva oseba z vso gotovostjo trdila, da je res, kar ste mi prvi dve osebi pravili, in ko je še isti dan „Pr. L.“ to potrdil, umevno je, da sem bil popolnoma prepričan, da je vse res.

Da se mi ne bo očitalo molčanje, kar se mi je že večkrat godilo, prisiljen sem bil se oglasiti; in to bi bil storil vsak dušni pastir.

Če oseba, ki je z vso gotovostjo trdila, da se je res plesalo, ni govorila resnice in če dopisnika „Pr. L.“ notica ni resnična, potem se ve, da sem Vam storil krivico. Kakor hitro ona oseba in „Pr. L.“ prekličeta, tudi jaz Vam storjeno krivico na istem mestu, kjer sem Vam jo storil, poravnam.

Na mnoga žuganja, o katerih slišim govoriti, pa sledče. Govori se, da mi boste vrata zaprli, ko prideš listke pobirat. Spite mirno in sladko in boste brez skrbib; ne bote mi jih ne odpirali ne zapirali. Govori se, da bote vselej godli, kadar pojdem mimo Vaše hiše; prosto Vam. Le fino zapiskajte in krepko zatrobite. Govori se, da me bote tožili; zato tukaj marsikaj opustim, kar Vam bom pred sodnikom povedal.

Uredništvo „Soče“ naj blagovoli te vrste prečitati in poravnati, kar je z opazko zagrešilo, da ne bo deležno prvega ptujega greha.

F. M., župnik.

Od izliva Bače. — Pred kakimi desetimi leti je bila takratna skladovna cesta od Ušnika pri Volčah do Idrije na Kranjskem sprejeta v državno oskrbovanje in je torej sedaj prava erarska cesta. To moram povdorjati, kajti Boga mi! ne pozna se tej poti, da nosi ponosno ime c. k. državne ceste. Ob straneh te ceste proti Ušniku raste po leti trava, kakor na travniku, ker je ne plevejo in ob nalivih je cesta preplavljen, ker postranskih kanalov ne snazi. Po zimi pa je seveda še slabše. Letos sicer ni bilo nikoli toliko snega, da bi bil promet vstavljen, a spominjam se, kako je bila pred nekaj leti cesta od Ušnika do Sv. Lucije dva dni zaprta in to radi brezbrižnosti našega cestnega mojstra, kateri si je sicer zoral sneg od Tolmina do Reke, na progi Sv. Lucija-Ušnik pa

ga je prepustil dobrim ljudem 48 ur ležati, dokler ga niso Kobaridci preorali, da so odprli cesto šestim voznikom.

Da bi bile ceste v boljšem stanju da bi bili cestari bolj nadzorovani, je izdal pred 1^{1/2} letom namestništvo naredbo, naj stanuje vsak cestni mojster v kakem kraju ob svoji cesti. Našemu cestnemu mojstru pa je bila ta naredba silno nepovoljna, ker se za ceste menda ne briga toliko, kakor za uradovanje v pisarni svojega šefa v Tolminu, s katerim delom se mu tako prikupi, da ga nič ne nadzoruje, „navzgor“ pa ga popisuje kot „sehr diensteifrig“. Cestni mojster je tedaj napravil prošnjo, da sme ostati v Tolminu, češ, da na celi progi Ušnik — Idrija ne more najti stanovanja za svojo družino in s tem okornim izgovorom je dosegel svoj namen ter ostal v Tolminu, kjer po starini navadi pridno pisari za svojega šefa, cestari pa — naj se nadzorujejo sami!

Mislimo, da bi bil vendar čas, da poklicani faktorji odpravijo to, pri sedanjem povečanem prometu jako občutljivo nedostatnost. Če mora cestni mojster koroške ceste stanovati ob svoji cesti v Volčah, zakaj naj bi imel naš cestni mojster privilegij v našo škodo? Če je pa res, da ob naši cesti ni dobiti stanovanja za družino našega cestnega mojstra, naj pa poskrbi glavarstvo, da odide volčanski cestni mojster, ki je samec, k nam, naš pa naj gre v Volče, kjer lahko dobi stanovanje za svojo družino. Nikakor pa ne bomo dalje časa trpeli, da se bodo obče koristi zapostavljale komoditetam gospoda cestnega mojstra in c. kr. inženjerja. Fiat justitia!

Politični pregled.

Državni zbor.

V včerajšnji seji poslanske zbornice se je nadaljevala razprava o postavki „visoke šole“. Banskini je zahteval, da se pripozna veljavnost storjenih izpitov na zagrebškem vseučilišču tudi za tostransko državno polovico. Gleda italijanska vseučilišča pa pravi, da on ni v principu proti takemu vseučilišču, pač pa da je proti temu, da se italijansko vseučilišče ustanovi v Trstu.

Po njegovem mnenju naj bi se tako vseučilišče vstanovilo v Tridentu ali kje drugje na južnem Tirolskem. Poslaneč Elver特 zahteva, da se izbriše iz proračuna postavka za češko tehniko v Brnu. Rusin Barwinski zahteva ustanovitev jednega rusinskega vseučilišča. V tej seji je stavil poslanec Lenassi interpelacijo v zadevi delegiranja porotnih sodišč. Danes se nadaljuje razprava o postavki „visokošolstvu“.

O dr. Eisenkolbu
piše neki dunajski nemški list, da je med vsemi vseňškimi čudaki in svetniki našega parlamenta največji čudak. To svojstvo je Eisenkolb najbolj pokazal s svojim govorom o prilikih razprave o načinem ministerstvu, ko je rekel, da je nemško ljudstvo pod vodstvom Hohenzollernov (nemških vladarjev) na poti do svetovnega nadvladja. Od te „poti“ pametni ljudje ne vidijo ničesar. Angleži, Francozje, Risi, Severoamerikaneci

sem pa, da je v njem tudi krasna dvorna kapela, posvečena kralju in mučencu sv. Sigismundu, na severnem krilu grada. V tej se hranijo iz časa sv. Štefana — torej že nad 1000 let, — kateremu, kakor je bilo že prej omenjeno, je postal papec Silvester II. kot prvemu ogerskemu kralju, državna častna znamenja („insignije“): Krono, žezlo, državno jabelko in plašč pri kronanju. Vse to je hotel 1849 glasoviti provzročitelj upora Lajos Košut, kateremu se je v zadnjem dobi postavilo mnogo spominkov na čast(!), seboj na Turško odnesti. Ker se je pa bal iste insignije nesti čez državno mejo, je je zakopal blizu Oršove pri Donavi. Po nekem čudnem naključju se je je h sreči našlo in izkopalo ter slovesno preneslo nazaj v omenjeno kraljevo grajsko kapele.

Med mnogimi prelepimi sobanami kraljevega gradu je pač najbolj znamenita ona, v kateri se ogerski državni zbor slovesno odpira in zboruje.

Torej še le leta 1873 ste se združili obe mesti v eno ter se potem tudi nazivate s skupnim imenom Budapest!

in Japonci pa tudi nimajo veselja, da bi tako nemško svetovno nadvladje prenašali in zamorejo v očigled uspehom nemške „svetovne politike“ se prav mirno spati. Treba pa še omeniti, da so vsi trije cesarji in štirje kancelarji, katere je Nemčija ne misli na tako svetovno nadvladjo; kajti na takih gorostasnih načrtih je, kakor je to znano že vsakemu šolarčku, staro nemško cesarstvo vzelo žalosten konec. Da je način, kakor je hotel gospodine Eisenkolb podrejati dinastijo Habsburško Hohenzollerncem, malce nedostojen, se umeje, a predsednik ni mogel boljega storiti nego Eisenkolba pustiti, da se izmeče, kakor je sploh najboljše izvestne elemente na naši zbornici, ki hočejo vseh pet delov sveta zbasati v germanski žep, pustiti izbrati se. No, neke vrste glumaštvo tudi v postnem času prav pride.

Dunajske mestne volitve.

Danes se vrše na Dunaju volitve v dunajski mestni zastop in sicer voli III. razred. Zmaga je zagotovljena kršč. socijalistom. Ker si židovska „Neue Fr. Presse“ ne more drugače pomagati, pravi, da ne preostaje za letos liberalcem drugega nego prepustiti z resignacijo zmago kršč. socijalcem v tem razredu. Za prihodnjic pa grozi in žuga s „Sočinimi“ „bomo že, bomo že!“

Veleizdajstvo v Varšavi.

Nedavno smo poročali, da je bil v Varšavi arretiran polkovnik ruske armade Grimm, pribičnik generala Puzycevskega, ker je prodajal nemški vladni mobilizacijski načrte. Dostaviti nam je še, da je ta izdajica zaslužil pri tem lepem delu 400 tisoč rubljev. — Grimm je bil takoj postavljen pred ojno sodišče in ko se je dokazala njegova krivda, bil je ustreljen. To se je zgodilo 7. t. m. ob 8. uri zjutraj. Izdajica je svojo krivdo priznal in je še dostavil, da to svoje delo smatra kot dokaz kreposti, ker se je tudi v ruski armadi vedno čutil Nemca in da je to, kar je storil, delal iz ljubezni do svoje nemške domovine. Ko mu je prokurator na to opomnil, da je svojo ljubezen do domovine prodajal za drag denar, je izdajica potuhnil glavo in molčal. Na to so zagremele ruske puške in nemški izdajica se je zgrudil na zemljo. Ta slučaj opominja Rusijo, naj se varuje svojih dobrih nemških priateljev.

Vojna v južni Afriki.

Angležkim državnikom še vedno šumi po ušeh Methuenov poraz. Ta in dejstvo, da so Buri velikodušno izpustili lord Methuena in tovariša mu Townsenda, jim daje mnogo misli. Vršilo se je že zaporedoma več ministerskih posvetovanj, na katerih se je to in ono ukrenilo. Za vprvo se je sklenilo, da se v zameno Methuena izpusti dva odlična burska veljniki, namreč generala Cronje-ja in Krantzingerja. Potem se je sklenilo, da se odpozove lord Kitchenerja od vojne uprave v Afriki in se ga uvrsti v aktivno vodstvo, uprava pa se izroči Wollesley-u. Ali bodo Angleži držali besed glede oproščenja Cronje-ja in Krantzingerja in druge obljube, je težko verjeti, ker oni ne poznajo nobene plemenitosti v vojni. O Methuenu se poroča, da se poda v pokoj. Angleži bi morali zdaj sprevideti, da je najboljša prilika skleniti časen mir. Kakor pa dokazuje vest, da se poslje novi (?) bataljoni v Afriko, ne mislimo na mir in ne bodo misili, dokler jih Buri v to ne prisilijo.

VIII. Okraj: Józsefváros. (Jožefovo mesto).

IX. Okraj: Ferenczváros (Francovo mesto z Extravillanom).

X. Okraj: Kőbanya (Kamnolom ali Steinbruch).

Okraji IV.—X. spadajo na desno obrežje Donave.

Prihodnjič pa nekaj o 879 ulicah in trgih tega kraljevega mesta — „Judas“, kajti po pravici ga nekdo imenuje „novodobni Babilon“, saj množina Židov, ki v njem stanujejo in gospodarijo, je strahovito velika! Zato je rekel tudi moj prijatelj, da hodi rad z menoj kot duhovnikom v svoji uniformi zato, da bi ga njegovi sosedje ne imeli za Žid! Morda so ravno Židovi bič za ohole Mažare, ker ti tako brezozirno tlaci Slovane in ostale narodnosti, katerih je skupno več nego samih Mažarov! Čaka jih menda strahovita „Nemesis“, kajti zgodovina uči, da se veliki grehi krivičnih narodov prej ali slej grozovito maščujejo. Zato upamo, da tudi „mažarska drevesa ne bodo zrasla v nebesa“!

(Dalje pride.)

Cecil Rhodes umrl.

Mož, o katerem se je pisalo, da je prouzročil krivično vojno v južni Afriki, namreč Cecil Rhodes, je po poročilih angležkih listov umrl. Rhodes je bil sin nekega angležkega protestantskega duhovnika in se je rodil leta 1853. Še ne 20 let star se je podal v družbi drugih mladih sanjačev v južno Afriko, ker je čital, da je ondi zlata in dijamant na koše. S tovarisci se je podal v dijamantne rudnike Burov in izvršil ondi precejšen rop. Na to je ušel nazaj na Angležko in je nekaj časa študiral. Toda ni ga trpelo dolgo v soli, vleklo ga je nazaj v Afriko, hotel je postal še bogatejši. Tu je začel špekulariti na razne načine v zlatih in dijamantnih rudokopih in v kratkem času si je prišekuliral ogromnega premoženja. Bil je kmalu najbogatejši mož v Kaplandiji in dobil je naslov „zlatega kralja“. Odslej se je stalno naselil v Kaplandiji, ki je angležka naselbina. Njegov ugled je rastel in postal je finančni minister, pozneje pa l. 1890 celo ministarski predsednik v Kapu. Deloval je v prilog Angliji in je pridobil deželi Matašev in Mašanov. Hotel pa je iztrgati tudi Burom Oranje in Transvaal in je v ta namen že l. 1894 uprizoril z Jamesonom nasilen napad na burske zlate rudnike. A ni se mu posrečilo. Napisal ni miroval, dokler ni nahujskal Angleže proti Burom. Mej vojno je bil skrbno skrit v Kapu v svoji palači. Jedenkrat se je oblekel v kožo velike opice, da bi ubežal na Angležko, a ta načrt se mu je izjavil in zdaj je umrl še ne 50 let star.

Domače in razne novice.

Poziv dr. Tumi! — Slovesno in odločno pozivljemo deželnega poslance dr. Tumu, naj trditev, da je „duhovščina Tolminskega okraja ljudem grozila z večnim pogubljenjem, — ako ne volijo g. Klavžarja“, ali dokaže ali pa javno prekliče. V slučaju, da tega ne storí, imeli ga bodemo za nesramnega lažnika in podlega obrekovalca, ki ni vreden naslova: „deželní poslanec“.

Več duhovnikov Tolminskega okraja.

Smrtna kosa. — V Gorici na svojem domu Via Torrente št. 17. je umrl v 28. letu po kratki a zelo mučni bolezni včeraj popoludne učitelj gosp. Anton Perce. Pokojnik služboval je v Kamnjah in zadnja leta v Avčah. Bil je pri ljudstvu kako velike opice, da bi ubežal na Angležko, a ta načrt se mu je izjavil in zdaj je umrl še ne 50 let star.

Dopolnilne volitve v deželnem zboru goriški se bodo vršile prihodnji četrtek 20. t. m. Somišlenikom na Tolminskem se je po uzornem trudu posrečilo, da so dobili pretežno večino volilnih mož. V četrtek pokažejo, da so resnični pristaši „Sloga“ ter da znajo složno voliti moža, za katerega so se zjednili, v katerega stavijo svoje zaupanje. Ne gre pa pri tej volitvi toliko za osebo, ki bo voljena, kolikor za načela, za katoliško-narodni program društva „Sloga“, katerega hoče izvoljenec zastopati. Na Krasu niso bili naši pristaši tako srečni, a složno hočajo tudi oni postopati ter združiti svoje glasove za moža, ki je voljan delovati v zmislu „Sloga“ in njenega programa. — Volilci, ostanite zvesti zastavi, ki je volilci goriške Slovence že marsikaj do slavnih zmag in sijajnih činov; otrese se verig, katere načelovje našemu narodu domači in tuji koristolovci in neznačajniki. Četrtek 20. marca naj bo slaven in pomenljiv dan za našo gorsko in kraško stran. Pogumno, volilci, ne bojte se zasmehovanja in strahovanja ljudi, ki Vas niso vredni, katere gotovo premagate, ako jih prezirate. Vsakdo naj storí svojo dolžnost!

Volilni shod veleposestnikov v Furlaniji. — Za deželnozborsko dopolnilno volitev, ki se ima vršiti dne 22. t. m., se je vršil v nedeljo volilni shod veleposestnikov, katerega je sklical tržiški župan conte Valentini. Tega shoda se je udeležilo samo 22 veleposestnikov. Sklenili so da se za kandidata postavi zopet conte Panigai, a baje s pogojem, da se nekako pobota z dr. Pajerjem. Za slučaj, ako bi conte Panigai tega ne hotel storiti, zjednili so se pa za Hugona Lazzari-ja. Nekateri so hoteli staviti kot pogoj, da bi se moral conte Panigai pobotati tudi z — dr. Luzzatom. Ali zbrani posestniki so se izrekli proti takemu pogoju. Sicer pa je občno mnenje, da bode conte Panigai na vsaki način izvoljen dne 22. t. m., ker ima za seboj veliko večino veleposestnikov furlanskih.

Semenj sv. Jelerja. — Včerajšnji semenj sv. Jelerja je bil jako dobro obiskan. Pragnali so na semenj posebno mnogo goveje živine konj in prasičev. Kupčija z govejo živino pa ni bila posebno dobra; glavni uzrok temu je baje pomanjkanje krme. Tudi krompirja nismo videli na trgu še nobeno leto toliko, kolikor so ga pripeljali včeraj.

Dvojen poskus samomora. — 32-letni Miha Grapulin je prišel v soboto k policiji, rekoč, da se predstavi sam, ko ga iščejo zaradi raznih izvršenih zločinov. Iz Grapulinovega govora so pa na policiji spoznali, da se reževo meša. Ko so izvedeli za njegovo stanovanje, ga je spremljal neki stražar domov. Grapulin ostal je doma; vzel je pa v roke nož ter ga je zaporedoma poljubljal. Ko mu je mati rekla, da je čas, da se vležeta k počitku, ali ko je bil sam, ranil se je dvakrat z nožem v leva prsa ter si pripadejal še precej globoke rane. Potem pa se je hotel obesiti. Začuviš mati neki ropot, posrečilo se je, da je rešiti sina. — Drugo jutro odpeljali so nesrečnega v bolnišnico. Kolikor med potjo, toliko tudi v bolnišnici držal je strastno sv. razpelje do rokah, katero mu je mati doma dala.

Razpis služb. — Na tukajšnji c. kr. vadnici sta razpisani dve stalni mesti podučiteljic. One prositeljice, ki se izkažejo, da so zmožne poleg nemščine kot učnega jezika tudi deželnih jezikov, imajo prednost pri podelitvi teh služb. Prošnje naj se vložijo pri dež. šolskem svetu najdalje do 30. aprila t. l. Na prošnje, ki bi se kasneje vložile, se ne bo oziralo.

Opomin rezervistom. — Ker se je dogajalo, da so se rezervisti, ki so bili klicani k orožnim vajam, predstavljali k doličnim vojnim oddelkom pozneje, kakor jim je bilo določeno na pozivu, opominjajo jih sedaj vojaške oblasti, da se morajo točno oblasti uriti in isti dan, ki je določen na pozivu, predstaviti pri doličenem vojaškem oddelku, ker je smatrali, da se orožne vaje začnejo tisto uto, ki je označena na pozivu. Zatorej naj uravnajo svoje potovanje tako, da bodo že tisto uto na svojem mestu, drugače postopalo se bode proti njim, kako strogo.

Izkaz imenovanih udov in namestnikov za komisijo pridobininskega davka: Za okraj trgovske in obrtne zbornice v Gorici sta imenovana Naglos Jurij, obrtnik v Brazzanu in Holzer Ernest, obrtnik v Gorici; namestnika pa: Lenassi Odon, obrtnik v Solkanu in Moser Adolf, tovarnar v Gorici; ta okraj je uvrščen v II. razred. Za Gorica-mesto III. razred sta imenovana Cusmin Matevž, trgovec v Gorici in Rubbia Ivan, trgovec v Gorici; namestnika: Nardini Dragotin, trgovec v Gorici in Mighetti Ludvik, klobučar v Gorici. Gorica-mesto IV. razred: pl. Gironcini-Steinbrunn Avgust, lekarnar v Gorici in Orzan Anton, trgovec v Gorici; namestnika: pl. Pallich Josip, trgovec v Gorici in Gasser Mihail, trgovec v Gorici. Gorica-dežela III. razred: Pečenko Josip, obrtnik v Peklu in Lokar Ivan, strojar v Mirnu; namestnika: Tribušon Fran, mlinar v Renčah in Baudaž Josip, trgovec v Gorenjevasi. Gorica-dežela IV. razred: Bratina Franc, trgovec v Ajdovščini in Faganelj Ivan-Karol, strojar v Mirnu; namestnika: Ravnik Anton, trgovec v Gorenjevasi in Križič Anton, trgovec v Kanalu.

Pešpolk št. 7. v Trstu. — Garnizija v Trstu bode pomnožena. V Gradcu se govori, da pride v Trst pešpolk štev. 7, ki je sedaj v Gradcu, v Gradec pa pride neki ogrski polk.

Anarhisti pred sodiščem. — 10. t. m. so stali pred sodiščem v Trstu od policije kot anarhisti zaznamovani: trgovec Jožef Rovigo, brivec Colombo, fotograf Wulz, stavec Rossovich in stavec Lanzi, obtoženi radi prestopkov proti javni varnosti. Bili so oproščeni vsi razun Roviga, ki je dobil dva tedna poostrene ječe, ker je nekega človeka, ki mu je dejal „ogleduh“, oklofutal.

Nesreča na istrski železnici. — Na novi istrski železnici se je primerilo mnogo nesreč. — Otvoritev proge Trst-Poreč je odgodena. Nedavno je burja nekaj železniških vozov prevrnila v morje. Železniška proga se je na nekaterih mestih usedla in morje je na nekaterih krajin progo tako poplavilo, da bo za popravljevalna dela treba izdati okoli 30.000 kron. V dolžini pol kilometra bude se zgradil obrambeni zid.

Shod slovanskih časnikarjev se bo vršil po dogovoru z osrednjim odborom v Pragi in z g. dr. Mazzuro v Zagrebu, o letošnjih binkoštih praznikih v Ljubljani. Shod bo združen z izletom na Gorenjsko, v Postojno in morda v Trst. Pripravljalni odbor razpošlje v kratkem vabila slovanskim avstrijskim časnikom in časnikom.

Nečloveški mutec. — Kmetski fant, mutec Janez Pipuš iz Gornjega Boča pri Mariboru, je prišel dne 3. t. m. pisan domov. Ko mu je mati pisanost očitala, je sin mater s sekiro ubil, jo sklepel in zakopal v gnoj. Neki hlapec, ki je bil v bližini, je hotel to preprečiti, a morelec je tudi njega ubil in skril njegovo truplo v hlevu. Tudi neko deklo, ki je vse to videla, je Pipuš težko ranil. Pošrečilo se je, da je zbežati in poklicati orožnike, ki so morilca zaprli.

Zverinsko zabavo si je privoščilo v ogrski vasi Palanka nedavno pet kmečkih fantov. Privezali so slaboumnega pastirja Petkevica na želesni stol, okrog njega pa raztrošili otep slame ter jo zažgali. Pretresujoči krik nesrečnega pastirja je bil v zabavo. Nekaj kmetov je potem prihitelo in osvobodilo Petkevica, ki je bil že ves opečen in nezavesten. Zločince so prijeli orožniki.

Novo realično poslopje začeno graditi v Idriji prihodnji mesec. Poslopje bo enonadstropno in bo do prihodnje zime pod streho.

Spomenik pesniku Vilharju postavi trg Postojna na Notranjskem. Slovenski akademični kipar gospod Repič je izdelal že krasen doprsni kip pesnikov.

„Učiteljski Dom“ so sklenili, tako poroča „Mir“, ustanoviti koroski Slovenci v Celovcu. Društvo „Učiteljski dom“ bode imelo nalogo vzgajati v slovenskem učiteljstvu Koroške ljubezen do domovine in katoliške vere ter avstrijski patriotsizem. Društvo hoče čim prej tudi ustanoviti zavod, ki naj postane zavetje slovenskih učiteljev na Koroškem.

Dinamit ga je raznesel. — V Lebringu na Sred. Štajerskem je neki delovodja pri vodovodu imel v žepu dinamit. Zadel se je ob neki tram, dinamit je eksplodiral in delovodjo popolnoma raztrgal.

Društvo „Zvezda“ na Dunaju imelo je nedavno svoj II. občeni zbor, pri katerem je na predlog g. podpredsednika D. Dolenca imenovalo častnima udoma dva gospoda, ki sta si pridobila izvanrednih zaslug za prospех društva. To sta g. Jakob Pukl, predsednik in g. Vinko Krusić, pevovodja društva.

Ta predlog je bil enoglasno in navdušeno sprejet. V odbor so bili izvoljeni g. g. Jakob Pukl, predsednikom, Dragotin Dolenc, podpredsednikom, Rudolf Malič, tajnikom, Jakob Šemš, blagajnikom, Alojzij Repič, Franjo Šuštersič, Ivan Vončina, za odbornike, Ivan Peterman, Gabrijel Mežnar, Franjo Merlak, za odbor, namestnike, Josip Božič, Josip Smerdu, Karol Tomšič, za preglednike. — Društvo je prošlo leto priredilo: Anton Slomšekovo slavnost, 9. zabavnih večerov, 3 izlete (2 v Maria Enzersdorf, in 1 v Gorenji Št. Vid). Odbor je 1 članu dovolil posojilo, ter samo v 5 slučajih dovolil podpore, v 2 slučajih je rešil dve Slovenki iz nujne bede. Za družbo sv. Cirila in Metoda so članice Jelica Kruščič, Marica Pukl, Anica Šuštersič, Ana Kruščič nabrale 200 K. — Za sodelovanje je izrekel občeni zbor toplo zahvalo slavnemu „Sloveniji“, predsedniku g. g. Rusu, Božiču, Roštokarju, Aščiu in Kozini, pa tudi g. Prijatelju, ter pevovodji gosp. Kruščiču in vsem g. pevkam in g. pevcem. Društvo je lepo napredovalo.

Svečenike vrgla v sodnika. — Pri okrajnem sodišču v Kr. Vinohradih je bila obsojena 30 letna Marija Hauk radi potepanja na pet tednov zapora. Komaj ji je sodnik naznani razsodbo, zagrabiла je obsojenka dva svečnika in ju vrgla v sodnika. Svečnika sodnika nista zadebla.

Ruski car pride baje na Dunaj. Ko je bil naš prestolonaslednik Franc Ferdinand v Petrogradu, povabil je v imenu avstrijskega cesarja ruskega carja, naj pride v Avstrijo. Car je neki oblubil, a čas, kedaj namerava priti, še ni dolochen.

Koliko je stal carjev obisk Francuzov? — „Republique française“ piše: „Francoska zbornica poslane je te dni tudi potrdila predložene račune, ki zadajajo stroške zadnjega carjevega obiska. Popravljanje gradu v Compiègne je veljalo 558.000 frankov in za razsvetljavo pojedine predstave in darove je potrošil zunanjji minister 603.000 frankov. Ministerstvo javnih del je imelo stroškov 180.000 frankov. Notranji minister je plačal za policijsko službo 96.500 frankov. Vojški minister je pa porabil za varstvo straža, za parade itd. 1.332.000 frankov. Ako se oziramo še na manjše stroške, smemo trditi, da je štiridevseti obisk carjev veljal 2.862.000 frankov. Ako pa vzamemo v poštev še stroške, ki so jih imela razna mesta, n. pr. Compiegne, Dünkirchen in Reims in stroške predsednikove, so po tem takem potrošili vsaki dan blizu 1

Znamenit čin ruskega carja. — Celjski „Domovini“ poroča nekdo iz Rusije to-le o ustavljenju lista „Rossija“. Ta list je izdajal neki Amfiteatrov, ki je bil prej sotrudnik lista „Novoje Vremja“. V svojem listu pa je Amfiteatrov začel prijavljati pamflete na vso carsko rodbino. Car Nikolaj II. je dobil dotično številko „Rossija“ iz roke jednega velikih knezov. Ko jo prečita, pošle po notranjega ministra Sipjagina in mu reče: „Ali ste brali mojo biografijo?“ „Ne!“ „Na-te, berite!“ Car odide, minister bere, v 24 urah je bila „Rossija“ ustavljen, tiskarna zapečatena, Amfiteatrov in drugi od lista odgnani v Sibirijo. Kaj pa stori car? Car pomilosti Amfiteatra in zahteva, da „Rossija“ iz haja nadalje.

Ali je vino zdrava pijača? — Na to vprašanje ogovarja L. Rovs v zvezku, ki ga je izdala francoska znanstvena akademija. L. Rovs je delal poskušnje na morskih prašičkih ter je dobral, da je vino zdrava pijača — vsaj za morske prašičke. Morski prašički, ki so dobivali vino, so bili zdravje, boljše so rastli, bili so težji in so živelj dalje, nego tisti, ki so pili samo vodo. Med poskušnjo je morskih prašičkov, ki so le vodo pili, poginilo 50% in tisti, ki so pili vino, le 12%. Prijatelji vina, za katero se ni poskrbel nobena znanstvena akademija, bi se imeli obrniti na gospoda Rovsa, da naj obrne svojo pazljivost ne le na morske prašičke, ampak tudi na ljudi.

Shod pravoslavnih. — Patrijarh grških uniatov Joahim III. v Carigradu je razposlal na vse razkoliške škofe okrožnico, v kateri poudarja potrebo shoda vseh razkoliških cerkvenih škofov, na katerem naj bi se ukrenilo nekaj za versko združenje od Rima odpadlih slovenskih razkolinikov Rusov, Srbov, Bolgarov, Grkov in Rumunov. Tej misli nasprotuje Rusija, ter je sv. sinod v Petrogradu odgovoril, da v takih rečeh gre odločati najprej 90 milijonski Rusiji ne pa 4 milijonskim Grkom.

Ameriški Sloveni. — Napredki ameriških Slovencev. V Pueblo so ameriški Slovenci ustanovili igralno družbo „Naprej“. O Veliki noči bodo igrali veliko igro. Tudi v Jolietu igrajo slovenske igre v Golobičevi dvorani. V Pueblo so ustanovili tudi slovensko čitalnico „Lipa“.

Kako se v Ameriki kregajo časniki. — Iz Clevelandu se poroča: Poljska lista v Clevelandu „Kuryer Clevelandski“ in pa „Polonia“ sta si prila v lase. „Kuryerjev“ uslužbenec Edvard S. Smilaek je v soboto zjutraj ob 3. uri ulomil v urad „Polonije“ na 2083 Broadway ter pričel razmetavati po tiskarni. Zmešal je črke iz različnih omar vse križem. Odprl je nekaj že zaklenjenih form tako, da je padel ves stavek skupaj. Porušil je delje vse čolne, v katerih so bila nastavljena imena naročnikov in vsled tega zadnjega čina bo moralna „Polonia“ skoraj prenehati z izhajanjem, ker so ji imena naročnikov in čas, kdaj poteče tujih naročnin, popolnoma zgubljena. Tedod Gluzinski, urednik „Polonie“, je bil ves iz sebe, ko je našel tiskarno v takem položaju.

Samostan na Šipka pasu. — 24. avgusta t. l. se bode slovensko otvoril samostan, ki je sezidan na višini Šipka pasa v Bulgariji v spomin ruske zmage proti Turkom v zadnjem rusko-turški vojni. Prisostvoval bode predstojnik sv. sinode Pobjedonosčev, general Ignatijev in več ruskih generalov, zlasti onih, ki so se udeležili one znatenite bitke ob propadih Šipkinega pogorja.

Gledališki škandal v Lizboni. — Predstave v kraljevem dvornem gledališču v Lizboni so morale prenehati, ker je bilo gledališče — preumazano in se je občinstvo branilo vsešte se na sedež. Na pustni torek so se Lizbončani v gledališču tako ometavali s konfetijem in cvetlicami, da je vsa ta zmes ostala na sedežih Gledališkega intendanta, je to silno razjezilo in pustil je vse tako, kakor je občinstvo nametalo, ter je prepovedal vsako snaženje. Naslednji večer je bila gala-predstava, katere se je udeležil tudi kralj. Občinstvo se ni brigalo za kraljevo navzočnost ter je pričelo strahovito teptati. Ko se je vdignil zastor, leteli so stoli na oder. Občinstvo je hotelo intendanta linčati. Kralj in kraljica sta zupustila gledališče in odredila, da so naslednjega dne morali priti v gledališče ognje-gasci, ki sedaj čedijo gledališče in brijejo proč sledove pustnega torka.

Velikanska nesreča. — Pri Telu ride Colorado je, kakor se poroča iz New-jorka, sneženi plaz podsul in potegnil seboj v prepad 39 delavcev, ki so mrtvi. Ko so drugi delavci prihiteli na pomoč, uslu se je drug plaz, ki je zasul 40 de-

Zaroti proti sultunu. — Iz Cari-grada se zopet poroča, da so odkrili zaroti proti sultunu. Dva sultanova adjutanta sta radi tega pod ključem in aretiran je Osman paša.

Konjska čast. — Perzijskega Šaha konji imajo rudeče pobarvane repe, kar velja v Perziji za zelo visoko čast.

Andrée umorjen? — O znanem zrakoplovu Andrée-ju, ki je v balonu plul preko severnega ostopa, se poroča zdaj iz Winnipega, da so Eskimi Andrejeja in njegova dva tovariša umorili? Ko se je Andrée spustil na zemljo, se je njegovemu tovarišu sprožila puška. Divjaki so mislili, da je to znak sovraštva, napadli so vse tri in jih pobili.

Narodno gospodarstvo.

Presajanje starih dreves.

Napačno je mnenje, da se veliko in staro drevje ne more presaditi. Dokler je deblo zdravo in dokler se ni preveč razrastlo, se zamore presaditi brez vsake škode. Jeseni ali po zimi, ko se začne nekoliko tajati sneg in ko postaja zemlja mehka, izkopljaj se okoli debla po razmeri, kakoršno je deblo drevesa, jama od 1—1.5 metra. Ob jednem se korenine kolikor daleč mogoče izpodkopljajo ali tako da se drevo ne podere. Pri izpodkopavanju je treba seveda paziti na to, da se korenine ne otolčejo, ako pa se to zgodi, treba rane gladko izrezati. Hkrat s tem delom naj se izkopljaj tam, kamor hočemo presaditi drevo, jama tako veliko kakor je veliko korenine izkopanega drevesa. S presajanjem samim pa treba počakati, da zemlja zopet pomrzne. Ko je toliko pomrzno, da se korenine ne morejo pretresati, izkopljaj se drevo skupno s pomrznanim koreninom iz zemlje ter se na vozu ali na valceh prepeči na kraj, kamor je hočemo presaditi. Mej tem je potrebno da korenine se poljemo z vodo, da še bolj pomrzne.

Ko je drevo usajeno, tedaj se jama zasuje z dobro zemljo, pomešano z gnojem, deblo pa se dobro zavaruje proti vetru, da ga ne omaze. Deblo in grč treba potem namazati z ilovico ali kravjim blatom. Poleg tega naj se še zemlja okoli debla pokrije z drobnim gnojem, slamo in smrečjem in takimi rečmi, s čemer se prepreči, da zemlja prehitro ne zmrzuje in se tudi prehitro ne otaja.

Tako presajeno sadno drevje rodi kmalu zopet, s početka manje, potem pa zopet pravilno. Zaradi tega je tudi dobro, da se stareje drevje presaja iz slabeje v boljšo zemljo.

Saditev visokodebelnega drevja.

Ako dobij iz drevesnice živo in zdravo drevo in je zemlja količaj spodbona za dolično drevesno pleme, si le sam vzrok, če ti drevo ne raste. Nepravilno ravnanje umori drevo, ti pa dolžiš tistega, ki ti je drevo prodal. Najvažnejše delo je pravilna saditev, zato pa o tej reči ni nikoli dovolj pouka, in iz tega vzroka v nastopnih vrstah iznova obravnavamo saditev drevja, in sicer visokodebelnega.

Če drevje sadiš jeseni, izkopljaj jame nekaj tednov poprej, če ga pa sadiš spomladji, jih naredi že prejšnjo jesen.

Jame naj imajo v dobrini, debeli zemlji po 1 m premera in po 60 cm globokosti, v slabejši zemlji pa po 2 do 2 1/3 m premera in po 1 m globokosti.

Če z

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželo. Ako padena dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemam ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrletno 2 K.
Prodaja se v Gorici v tobakanah Schwarz v Solskih ulicah in Jelševitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

**Uredništvo in upravljenje se nahaja v „Narodni tiskarni“, ulica Velikičkih h. št. 9.
Dopis je nasloviti na uredništvo, oglase in naročino pa na upravljenje „Gorica“. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.**

GORICA

(Večerno izdanje.)

Naprednost pri nas in drugod.

Našim goriškim „naprednjakom“ bi zares delali krivico, ako bi hoteli trditi, da se samo oni odlikujejo z „manerami“, s kakoršnimi se baš odlikujejo. To je zanesel „duh časa“ več ali manj med vse „kulturneje“ narode in se zatorej tudi pojavlja povsod v približno isti meri, dasi moramo trditi, da izvestni gêne v obliki govorjenja in nastopanja je v častni meri zastopan ravno v nas Slovencih. Morda prav v tem tiči višek kulture slovenskega naroda.

Po vzgled so naši „naprednjaki“ najbrže šli k Vsenemcem in židom, a ker je že navadno, da učenec rad v čem prekosi svojega učenika, gre tudi slovenski „napredni“ učenec za eno terco više od svojega učitelja. Nastopi Vsenemcev v našem državnem zboru z njihovimi krepkimi dokazi vsenemške olike, potem obnašanje vsenemških kaporjonov in njihovih jogrov s krivimi in ravnimi nosovi na raznih vsenemških proti Slovanom in duhovščini naperjenih manifestacij ter njihovi privatni nastopi na ulici in drugod in naposled nemško napredno časopisje — vse to je dalo direktivo našim „naprednjakom“ za nastopanje proti prijateljem naroda in duhovščini. Ali da naši „naprednjaki“ prekašajo s svojim nastopanjem svoje učenike, najhujše sovražnike Slovencev, to je pač značilno za nje.

No, pri tej priliki je vredno slišati, kako sodi jeden Nemec in sicer mož, katerega drugače Nemci povzdigujejo v deveta nebesa, o „naprednosti“. Ta mož, nemški pisatelj Rosegger, pravi o tej moderni kugi: „V takozvanih boljših krogih se je od konca osemdesetih let sem začela kazati neka surovost, proti kateri je bila prejšnja kmečka surovost res pravi salonski ton“. In na drugem kraju pravi zopet: „Če se z ojstrim jekom ne združuje fini takt, če ne pride k surovi pesti bistra glava, potem imaš samo še — tepe“.

Naposled pravi Rosegger: „Posurovelost je splošna. Nočem preiskovati, od kod prihaja ta žalostni pojav. V zrakov je mnogo, a onim, ki nočijo nič slišati o avtoriteti, vzgoji, veri in redu, se zde vsi ti vzroki filisterski“.

LISTEK.

Potovalne črtice z Ogerskega.

(Spisal M. Mihaeljev. — 1902.)

(Dalje).

Tudi en slovaški dnevnik izhaja v Budapešti: „Slovenske novine“, kjer iztis stane le 2 vinjarja. To sem pa zvedel le po naključbi tako-le: Ko sem hodil vsaki dan blizu mojega stanovanja kupovati razglednice (karte), kazoče razne znamenitosti mažarske stolice, (Budapešte) sem prašal tudi po časnikih, ktere je ondi prodajala neka ženska. — Vprašal sem jo, nima-li v prodaj kake morda hrvaške ali srbske časnike. Odgovorila mi je, da teh zdaj nima, pač pa ima dnevnik (gor omenjeni) slovaški na prodaj, in da saj je ona tudi rojena Slovakinja in v spomin sem vzel en iztis seboj, kteri še zdaj branim. Spoznal sem iz tistega, da piše v protestantskem smislu, in da imajo slovaški protestantje ali evangelijski Slovaki tudi svoje cerkve v VI. okraju. List izhaja na celi poli

No, baš o teh uzrokih „napredne“ posurovelosti bi bilo vredno razpravljati, a kapitelj je prežalosten. Napredna surovost Vsenemcev gre za nekim gotovim smotrom, ima svojemu surovemu nastopaju postavljen neki cilj, kateri upa doseči baš z brezobzirnostjo nasproti Rimu in Slovanom. Ta nemški smoter je tako živo opisal vsemi poslanec Eisenkolb v seji poslanske zbornice 14. t. m. v razpravi o proračunu naučnega ministerstva. Ta Vsenemec je bil pri tej priliki tako odkritosrečen, da je izjavil, da sta rimske papež in katoliška cerkev najhujša sovražnika nemške sveto vne nadvlade in zato da se mora katoličanstvo zatrepi. Nemci hočejo zgraditi svojo svetovno nadvlado na razvalinah slovanstva; ker pa mora resnice, kakor rimskega papeža imenuje isti Eisenkolb, s svojim uplivom omejuje to krivčno politiko Vsenemcev, zaradi tega menijo isti, da se mora stopiti proti Rimu in katoliški, krivice ne trpeči cerkvi z vso surovostjo in se jo mora zatrepi, da bi bilo potem mogoče zatrepi tudi Slovane. To je torej smoter vsenemške napredne surovosti in v smislu tega smotra so Vsenemci preganjalci katoliške cerkve in duhovščine. Po vsej pravici moramo torej vprašati: kaj pa naši „naprednjaki“? Ali tudi oni pomagajo Vsenemcem zaničevati in zatirati duhovski stan zaradi tega, da bi nas oni tem lože pohrustali tudi narodno? Ako imajo „naprednjaci“ isti smoter, potem bi jih morali smatrati naravnost za najhujše sovražnike svojega lastnega naroda in za pravcate narodne Iskarijote!

Vse njihovo govorjenje in obnašanje pač kaže to. Ali je mogoče izmisli si primernejega orodja za uničevanje duhovniškega stanu ter za zatiranje verske in moralne vzgoje med narodom nego si ga je izbrala „Soča“? Za nobenega človeka ni hujšega, nego ako se njegova čast in njegovo dobro ime pred vsem svetom očri in ognjusi in se ga javno izpostavi na sramotni oder. Kaj pa še le duhovnik, v katerega zre ljudstvo kot v svojega pravega učenika in dušnega pastirja? To najprikladnejše in jedino orožje si je izbrala „Soča“, da

vsaki dan, razun nedelj in praznikov, ter je jako po ceni: „Čislo za 2 haliera“, stoji na čelu lista. — Za celi rok (leto) stane 12 kron; izhaja pa že XVI. ročnik (letnik). Tako sem čedalje bolj iz lastnega naziranja spoznal, kakšna je ta „izjemno mažarska stolica“! Šovinizem povsod in v vsem!

Ko pridem po teh prvih kopeljih domov, sva se peljala z mojim milim prijateljem čez že enkrat omenjeni most sv. Margarete na otok sv. Margarete, (Margaretsziget-Margaretheninsel) kamor podonavski plošnati parobrodi plujejo in odplujejo vsake pol ure. Vsakdo, gredoč čez omenjeni most na otok mora plačati 12 vinarjev! Ta ozki otok, se vzdiguje krasno vrhu dvostrokega glavnega mesta iz valovja Donave in meri v dolgosti skoraj 4 kilometre, kakor mi je pravil prijatelj. To ime pa se neki upeljuje od neke pobožne sv. device Margarete, ki je bila plemenitega in bogatega rodu; pa je tukaj na tem otoku stavbenih slogih, kavarne, (kavehaz) go-

zatare v ljudstvu ugled do duhovniškega stanu, da isto ljudstvo zapade demoralizaciji. Naj bi ti ljudje vendar mislili na strašne nasledke svojega početja, pomislij, naj bi to, ako jim ni srce za narod že popolnoma oledenelo. Vzamejo naj si za vzgled solo. Kaj postane iz učencev, ako izgubijo vse spoštovanje do svojega učitelja? In naj li ne izgubijo spoštovanja do njega, ako se ga pred vsemi ljudmi oblati in se očitno razkriva njegove resnične ali tudi namišljene slabosti? In kaj je duhovnik družega nego učitelj ljudstva? Ali ni vsakogar dolžnost imeti do duhovnika največjih obzirov in to zaradi njegove važnosti kot učitelj ljudstva? Kaki pa so že danes nasledki „Sočinega“ nastopanja proti tem učenikom naroda, ve danes že vsakdo in menimo, da bi morala biti groza pred temi nasledki že tudi „Sočinih“ pristašev samih. Ako torej „Soča“ do danes ni hotela poznati teh nasledkov in ako do danes ni hotela vedeti, komu služi s svojo politiko zatiranja verske vzgoje našega ljudstva, naj si torej dobro utisne v spomin govor vsenemškega poslanca Eisenkolba, da bode vedela, da s svojo politiko služile onim, ki glasno sanjario o nemški svetovni nadvladi.

Državni zbor.

Poslanska zbornica je v svoji petkovi seji dognala razpravo o postavkah naučnega ministerstva „osrednje vodstvo“ in „bogočastje“.

Poročevalc o „centrali“ je dr. vitez Starzynski, ki se je začetkom skliceval na svoje poročilo.

Za leto 1897 se je proračunovalo za „centralo“ naučnega ministerstva 4,790.746 kron. Ta svota je rastla od leta do leta in za tekoče leto znaša 5,949.122 kron, torej se je ta potrebščina v petih letih pomnožila za 1,158.376, ali od lani za 179.186 kron. Vzroki temu priprastku so naravni razvoj posameznih upravnih delov, zvišanje plač, dražje stavbe in višje stana.

Osrednje vodstvo 970.000 kron, ker se je pomnožilo osobje v ministerstvu od sek. načelnikov dol do vratarjev.

Stilne (etteren) in bujne nasade; po sredi otoka teče tudi konjski tramvaj, po katerem sva se vozila od enega konca otoka do drugega. Nadvojvoda Jožef, ki je viši polveljnik ogerskih „honvedov“ (domobranec), ki imajo mažarsko „komando“ in je lastnik tega otoka, je napravil iz njega novodobni raj.

Margaretin otok ima neko čudočelno čarobno milobo v svojih zdravilih vrelcih. Iz 60 sežnjev globočine vré velika vodna množina na svetlo, iz ktere se polnijo „Margaretne kopelji“. Pred kopeljnim „hotelom“ je ravno svirala ciganska godba melodične komade brez „not“, da sem se temu finemu ciganskemu posluhu kar čudil. Vedeti je pa treba, da so cigani tukaj črno-elegantno kot gospodje oblečeni in njih žene hodijo v svili, kajti posamezniki mnogoštevilni godb, ki svirajo noč in dan po raznih krajih velikega mesta, zaslужijo na dan od 20—30 kron, tako sem slišal prijatelja praviti. Vzdrževanje pa tega taja, stane neki na leto 300.000 gld. Ima

Šolsko nadzorstvo 2,336.700 K, torej 473.300 več nego l. 1897.

Akademije znanosti izkaže redne potrebščine 224.500 kron; od te svote dobi dunajska akademija 144.500, praska 40.000, krakovska 40.000 K. Izredni troški pa znašajo za dunajsko akademijo 79.000, za krakovsko 16.000 kron.

Statistična osrednja komisija izkaže redne potrebščine 283.800, izredne in sicer za podpore in potnine 273.380 kron.

Geološki državni zavod zahteva 182.200 kron, za poprave in podpore 13.000.

Zavod za meteorologijo in magnetizem 98.100 kron. Kakor pri drugih naslovih, so se tudi pri tem troški pomnožili, in sicer na 31.100 kron.

Observatorij v Trstu 39.325 kron.

Za umetniške namene se proračunava 921.400 kron, in sicer za dunajsko akademijo obrazovalnih umetnosti 332.400, za prasko 101.300, za krakovsko 76.500, za godbo 113.200, za razne ustanove, podpore in nabave 230.000, za zgradbe 60.000 K.

Za starinoslovskie namene se proračunava 522.217 kron. V tej svoti je 5000 kron kot četrti in zadnji rok za popravo cerkve na Dvoru. To so ob kratkem troški tega poglavja.

Proračunski odsek je sklenil celo vrsto resolucij. Tako naj bi vlada zivila dotaciji za akademiji v Pragi in Krakovu. Grof Stürgh priporoča vladu, naj predloži načrt zakona glede stalnih okrajnih šolskih nadzornikov onim dež. zborom, ki so to željo že izrazili v svojih resolucijah. Mej temi je tudi kranjski dež. zbor.

O postavki bogoslužja je bil poročevalc dr. Fuchs. Vsa potrebščina za l. 1902. znaša 20,135.677 kron, in sicer za verske zaslade 17,381.679 kron, za verska posestva 1,695.320, ustanove in podpore 504.758 kron, za protestantske namene 311.900, za grško-vzhodne bogoslužne namene 242.020 kron.

Dopisi.

Kojsko, dne 16. marca. — Na dopis A. Marinčiča v „Soči“ št. 31, moram nekaj

sicer tudi ogromne dohodke, ali radi še večih stroškov vzdrževanja ga ni hotelo mesto sprejeti v svojo last, ko ga je tistemu svoječasno nadvojvoda ponudil. Radi tega mora sleherna čez most gredoča oseba toliko mostnino plačati; pa da ne more nihče brezplačno tje iti, stoje vedno 2 do 3 redarji (rönder) na mostu. Slednjič sva se ob čarovni električni razsvitljavi otoka, mesta in obeh obrežijih Donave vrnila v naše stanovanje v „Lipolt-körut“ 25. Po vseh tih utisih sem bil zlo utrujen na telesu in duhu; vendar pa sem imel dober tek pri večerji in dobrem pristrem mažarskem vinu, pridelanem v lastnih vingradih prijatelja.

Ime Budapest in njega razdelitev v 10 okrajev.

Ogersko stolno mesto je bilo do 1873 samo mesto Pest, à Osen ali Buda je bilo kot na desnem bregu Donave stocene mesto povsem neodvisno od Pešte. Vendar se pa kraljevi grad nahaja v mojem divjanju ves prenavjati, zato tudi ni bilo dovoljeno ga obiskati. Slišal

Semenj sv. Jelerja. — Včerajšnji semenj sv. Jelerja je bil jako dobro obiskan. Pragnali so na semenj posebno mnogo goveje živine, konj in prasičev. Kupčija z govejo živino pa ni bila posebno dobra; glavni uzrok temu je baje pomanjkanje krme. Tudi krompirja nismo videli na trgu še nobeno leto toliko, kolikor so ga pripeljali včeraj.

Dvojen poskus samomora. — 32-letni Miha Grapulin je prišel v soboto k policiji, rekoč, da se predstavi sam, ko ga iščejo zaradi raznih izvršenih zločinov. Iz Grapulinovega govorja so pa na policiji spoznali, da se revežu meša. Ko so izvedeli za njegovo stanovanje, ga je spremjal neki stražar domov. Grapulin ostal je doma; vzel je pa v roke nož ter ga je zaporedoma poljubljal. Ko mu je mati rekla, da je čas, da se vležeta k počitku, ali ko je bil sam, ranil se je dvakrat z nožem v leva prsa ter si pripadejal še precej globoke rane. Potem pa se je hotel obesiti. Začuviš mati neki ropot, posrečilo se je, da rešiti sina. — Drugo jutro odpeljali so nesrečnega v bolnišnico. Kolikor med potjo, toliko tudi v bolnišnici držal je strastno sv. razpelo v rokah, katero mu je mati doma dala.

Razpis služb. — Na tukajšnji c. kr. vadnici sta razpisani dve stalni mesti podučiteljic. One prositeljice, ki se izkažejo, da so zmožne poleg nemščine kot učnega jezika tudi deželnih jezikov, imajo prednost pri podeletvi teh služb. Prošnje naj se vložijo pri dež. šolskem svetu najdalje do 30. aprila t. l. Na prošnje, ki bi se kasneje vložile, se ne bo oziralo.

Opomin rezervistom. — Ker se je dogajalo, da so se rezervisti, ki so bili klicani k orožnim vajam, predstavljalci k dočim vojnim oddelkom pozneje, kakor jim je bilo določeno na pozivu, opominjajo jih sedaj vojaške oblasti, da se morajo točno obiskati in isti dan, ki je določen na pozivu, predstaviti pri določenem vojaškem oddelku, ker je smatrati, da se orožne vaje začnejo tisto uro, ki je oznacena na pozivu. Zatorej naj uravnajo svoje potovanje tako, da bodo že tisto uro na svojem mestu, drugače postopalo se bode proti njim jako strogo.

Izkaz imenovanih udov in namestnikov za komisijo pridobniškega davka: Za okraj trgovske in obrtnice v Gorici sta imenovana Naglos Jurij, obrtnik v Brazzanu in Holzer Ernest, obrtnik v Gorici; namestnika pa: Lenassi Odon, obrtnik v Solkanu in Moser Adolf, tovarnari v Gorici; ta okraj je uvrščen v II. razred. Za Gorica-mesto III. razred sta imenovana Cusmin Matevž, trgovec v Gorici in Rubbia Ivan, trgovec v Gorici; namestnika: Nardini Dragotin, trgovec v Gorici in Mighetti Ludvik, klobučar v Gorici. Gorica-mesto IV. razred: pl. Gironcoli-Steinbrunn Avgust, lekarnar v Gorici in Orzan Anton, trgovec v Gorici; namestnika: pl. Pallich Josip, trgovec v Gorici in Gasser Mihail, trgovec v Gorici. Gorica-dežela III. razred: Pečenko Josip, obrtnik v Peklu in Lokar Ivan, strojar v Mirnu; namestnika: Tribušon Fran, mlinar v Renčah in Baudaž Josip, trgovec v Gorenjevasi. Gorica-dežela IV. razred: Bratin Franc, trgovec v Ajdovščini in Faganelj Ivan-Karol, strojar v Mirnu; namestnika: Ravnik Anton, trgovec v Gorenjevasi in Križnič Anton, trgovec v Kanalu.

Pošpolk št. 7. v Trstu. — Garnizija v Trstu bude pomnožena. V Gradeu se govorji, da pride v Trst pošpolk štev. 7, ki je sedaj v Gradeu, v Gradec pa pride neki ogrski polk.

Anarhisti pred sodiščem. — 10. t. m. so stali pred sodiščem v Trstu od policije kot anarhisti zaznamovani: trgovec Jožef Rovigo, brivec Colombo, fotograf Wulz, stavec Rossovich in stavec Lanzi, obtoženi radi prestopkov proti javni varnosti. Bili so oproščeni vsi razun Roviga, ki je dobil dva tedna poostrene ječe, ker je nekega človeka, ki mu je dejal „ogleduh“, oklofkal.

Nesreča na istrski železnici. — Na novi istrski železnici se je primerilo mnogo nesreč. — Otvoritev proge Trst-Poreč je odgočena. Nedavno je burja nekaj železniških vozov prevrnila v morje. Železniška proga se je na nekaterih mestih usedla in morje je na nekaterih krajin progo tako poplavilo, da bo za popravljavalna dela treba izdati okoli 30.000 kron. V dolžini pol kilometra bode se zgradili obrambeni zid.

Shod slovanskih časnikarjev se bo vršil po dogovoru z osrednjim odborom v Pragi in z g. dr. Mazzuro v Zagrebu, o letosnjih binkočnih praznikih v Ljubljani. Shod bo združen z izletom na Gorjanci. Slovenski avstrijski časopisom in časnikarjem.

Nečloveški mutec. — Kmetski fant, mutec Janez Pipuš iz Gornjega Boča pri Mariboru, je prišel dne 3. t. m. pisan domov. Ko mu je mati pjanost očitala, je sin mater s sekiro ubil, jo slegel in zakopal v gnoj. Neki hlapec, ki je bil v bližini, je hotel to preprečiti, a morilec je tudi njega ubil in skril njegovo truplo v hlevu. Tudi neko deklo, ki je vse to videla, je Pipuš težko ranil. Posrečilo se ji je zbežati in poklicati orožnike, ki so morilca zaprli.

Zverinsko zabavo si je privoščilo v ogrski vasi Palanka nedavno pet kmečkih fantov. Privezali so slaboumnega pastirja Petkevicsa na železni stol, okrog njega pa raztrzili otep slame ter jo zažgali. Pretresujoči krik nesrečnega pastirja jim je bil v zabavo. Nekaj kmetov je potem prihitelo in osvobodilo Petkovicsa, ki je bil že ves oprečen in nezavesten. Zločince so prijeli orožniki.

Novo realično poslopje začno graditi v Idriji prihodnji mesec. Poslopje bo enonadstropno in bo do prihodnje zime pod streho.

Spomenik pesniku Vilharju postavi trg Postojna na Notranjskem. Slovenski akademični kipar gospod Repič je izdelal že krasen doprsni kip pesnikov.

„Učiteljski Dom“ so sklenili, tako poroča „Mir“, ustanoviti koroški Slovenci v Celovcu. Društvo „Učiteljski dom“ bodo imelo nalogo vzgajati v slovenskem učiteljstvu Koroške ljubezen do domovine in katoliške vere ter avstrijski patriotsizem. Društvo hoče čim prej tudi ustanoviti zavod, ki naj postane zavetje slovenskih učiteljev na Koroškem.

Dinamit ga je raznesel. — V Lebringu na Sred. Štajerskem je neki delovodja pri vodovodu imel v žepu dinamit. Zadel se je ob neki tram, dinamit je eksplodiral in delovodja popolnoma raztrgal.

Društvo „Zvezda“ na Dunaju imelo je nedavno svoj II. občni zbor, pri katerem je na predlog g. podpredsednika D. Dolenca imenovalo častnima udoma dva gospoda, ki sta si pridobila izvanrednih zaslug za prospех društva. To sta g. Jakob Pukl, predsednik in g. Vinko Krušič, pevovodja društva.

Ta predlog je bil enoglasno in navdušeno sprejet. V odbor so bili izvoljeni g. g. Jakob Pukl, predsednikom, Dragotin Dolenc, podpredsednikom, Rudolf Malič, tajnikom, Jakob Šemé, blagajnikom, Alojzij Repič, Franjo Šusteršič, Ivan Vončina, za odbornike, Ivan Peterman, Gabrijel Mežnar, Franjo Merlak, za odbor. namestnike, Josip Božič, Josip Smerdu, Karol Tomšič, za preglednike. — Društvo je prešlo leto priredilo: Anton Slomšekovo slavnost, 9. zabavnih večerov, 3 izlete (2 v Maria Enzersdorf, in 1 v Gorenji Št. Vid). Odbor je 1 članu dovolil posojilo, ter samo v 5 slučajih dovolil podpore, v 2 slučajih je rešil dve Slovenki iz nujne bede. Za družbo sv. Cirila in Metoda so članice Jelica Krušič, Marica Pukl, Anica Šusteršič, Ana Krušič nabrale 200 K. — Za sodelovanje je izrekel občni zbor toplo zahvalo slavnemu „Sloveniji“, predsedniku g. Rusu, Božiču, Roštokarju, Ašču in Kozini, pa tudi g. Prijatelju, ter pevovodji gosp. Krušiču in vsem g. pevkam in g. pevcem. Društvo je lepo napredovalo.

Svečnike vrgla v sodnika. — Pri okrajnem sodišču v Kr. Vinohradih je bila obsojena 30 letna Marija Hauk radi potepanja na pet tednov zapora. Komaj ji je sodnik naznani razsodbo, zgrabila je obsojenka dva svečnika in ju vrgla v sodnika. Svečnika sodnika nista zadela.

Ruski car pride baje na Dunaj. Ko je bil na prestolonaslednik Franc Ferdinand v Petrogradu, povabil je v imenu avstrijskega cesarja ruskega carja, naj pride v Avstrijo. Car je neki obljubil, a čas, kedaj namerava priti, še ni določen.

Koliko je stal carjev obisk Francozko? — „Republique française“ piše: „Francoska zbornica poslancev je te dni tudi potrdila predložene račune, ki zadevajo stroške zadnjega carjevega obiska. Popravljanje gradu v Compiègne je veljalo 558.000 frankov in za razsvetljivo pojedine predstave in darove je potrošil zunanjji minister 603.000 frankov. Ministerstvo javnih del je imelo stroškov 180.000 frankov. Notranji minister je plačal za policijsko službo 96.500 frankov. Vojški minister je pa porabil za varstveno stražo, za parade itd. 1.332.000 frankov. Ako se oziramo še na manjše stroške, smemo trditi, da je štiridevset obisk carjev veljal 2.862.000 frankov. Ako pa vzamemo v poštev še stroške, ki so jih imela razna tem takem potrošili vsaki dan blizu 1 milijon frankov.“

Znamenit čin ruskega carja. — Celjski „Domovini“ poroča nekdo iz Ruse to-le o ustavljenju lista „Rossija“. Ta list je izdajal neki Amfiteatrov, ki je bil prej sotrudnik lista „Novoje Vremja“. V svojem listu pa je Amfiteatrov začel prijavljati pamflete na vso carsko rodbino. Car Nikolaj II. je dobil dotčeno številko „Rossija“ iz roke jednega velikih knezov. Ko jo prečita, pošlje po notranjega ministra Sippagina in mu reče: „Ali ste brali mojo biografijo?“ „Ne!“ „Na-te, berite!“ Car odide, minister bere, v 24 urah je bila „Rossija“ ustavljen, tiskarna zapečatena, Amfiteatrov in drugi od lista odgnani v Sibirijo. Kaj pa stori car? Car pomilosti Amfiteatra in zahteva, da „Rossija“ iz haja nadalje.

Ali je vino zdrava pijača? — Na to vprašanje ogovarja L. Rovs v zvezku, ki ga je izdal francoska znanstvena akademija. L. Rovs je delal poskušnje na morskih prašičkih ter je dobral, da je vino zdrava pijača — vsaj za morske prašičke. Morski prašički, ki so dobivali vino, so bili zdravejši, boljše so rastli, bili so težji in so živelji dalje, nego tisti, ki so pili samo vodo. Med poskušnjo je morskih prašičkov, ki so le vodo pili, poginilo 50% in tistih, ki so pili vino, le 12%. Prijatelji vina, za katere se ni poskrbela nobena znanstvena akademija, bi se imeli obrniti na gospoda Rovsa, da naj obrne svojo pazljivost ne le na morske prašičke, ampak tudi na ljudi.

Shod pravoslavnih. — Patrijarh grških unijatov Joahim III. v Carigradu je razposlal na vse razkolniške škofe okrožnico, v kateri poudarja potrebo shoda vseh razkolniških cerkvenih škofov, na katerem naj bi se ukrenilo nekaj za versko združenje od Rima odpadlih slovenskih razkolnikov Rusov, Srbov, Bolgarov, Grkov in Rumunov. Tej misli nasprotuje Rusija, ter je sv. sinod v Petrogradu odgovoril, da v takih rečeh gre odločati najprej 90 milijonski Rusiji ne pa 4 milijonskim Grkom.

Ameriški Slovenci. — Na predtek ameriških Slovencev. V Pueblo so ameriški Slovenci ustanovili igralno družbo „Naprej“. O Veliki noči bodo igrali veliko igro. Tudi v Jolietu igrajo slovenske igre v Golobičevi dvorani. V Pueblo so ustanovili tudi slovensko čitalnico „Lipa“.

Kako se v Ameriki kregajo časniki. — Iz Clevelandu se poroča: Poljska lista v Clevelandu „Kuryer Clevelandski“ in pa „Polonia“ sta si prišla v lase. „Kuryerjev“ uslužbenec Edvard S. Smilaek je v soboto zjutraj ob 3. uri ulomil v urad „Polonije“ na 2083 Brodaway ter pričel razmetavati po tiskarni. Zmešal je črke iz različnih omar vse križem. Odprl je nekaj že zaklenjenih form tako, da je padel ves stavek skupaj. Porušil je dalje vse čolne, v katerih so bila nastavljena imena naročnikov in vsled tega zadnjega čina bo moral „Polonia“ skoraj prenehati z izhajanjem, ker so ji imena naročnikov in čas, kdaj poteče njih naročnina, popolnoma zgubljena. Tedod Gluzinski, urednik „Polonie“, je bil ves iz sebe, ko je našel tiskarno v takem položaju.

Samostan na Šipka pasu. — 24. avgusta t. l. se bode slovensko otvoril samostan, ki je sezidan na višini Šipka pasa v Bulgariji v spomin ruske zmage proti Turkom v zadnji rusko-turški vojni. Prisostvoval bodo predstojnik sv. sinode Pobedonosčev, general Ignatijev in več ruskih generalov, zlasti onih, ki so se udeležili one znamenite bitke ob propadajočem Šipkinem pogorja.

Gledališki skandal v Lizboni. — Predstave v kraljevem dvornem gledališču v Lizboni so morale prenehati, ker je bilo gledališče — preumazano in se je občinstvo branilo veste se na sedeže. Na pustni tork so se Lizbončani v gledališču tako ometavali s konfetijem in cvetlicami, da je vsa ta zmes ostala na sedežih. Gledališčega intendantata je to silno razjezilo in pustil je vse tako, kakor je občinstvo nametalo, ter je prepovedal vsako snaženje. Naslednji večer je bila gala-predstava, katere se je udeležil tudi kralj. Občinstvo se ni brigalo za kraljevo navzočnost ter je pričelo strahovito teptati. Ko se je vdignil zastor, leteli so stoli na oder. Občinstvo je hotelo intendantu linčati. Kralj in kraljica sta zupnila gledališče in odredila, da so naslednjega dne morali priti v gledališče ognjegasci, ki sedaj čedijo gledališče in brijejo proč sledove pustnega torka.

Največje poslopje na svetu. — Stavbeni urad v Chicago je izdal dovoljenje za zidanje največjega poslopja na svetu, v katerem bodo nastanjeni razni uradi. Kadar bo dokončano, nastanjenih bo lahko v njem 9000 oseb. Poslopje bo imelo 3.000.000 dolarjev. Dela pri njem se bodo pričela takoj spomladti.

Zaroti proti sultanu. — Iz Carigrada se zopet poroča, da so odkrili zaroti proti sultanu. Dva sultanova adjutanta sta radi tega pod ključem in aretiran. Je Osman paša.

Konjska čast. — Perzijskega šaha konji imajo rudeče pobarvane repe, kar velja v Perziji za zelo visoko čast.

Andrée umorjen? — O znanem zrakoplovcu Andrée-ju, ki je v balonu plul preko severnega ostrova, se poroča zdaj iz Winnipega, da so Eskimi Andrejeja in njegova dva tovariša umorili? Ko se je Andreē spustil na zemljo, se je njegovemu tovarišu sprožila puška. Divjaki so mislili, da je to znak sovraštva, napadli so vse tri in jih pobili.

Narodno gospodarstvo.

Presajanje starih dreves.

Napačno je mnenje, da se veliko in staro drevje ne more presaditi. Dokler je deblo zdravo in dokler se ni preveč razrastlo, se zamore presaditi brez vsake škode. Jeseni ali po zimi, ko se začne nekoliko tajati sneg in ko postaja zemlja mehka, izkoplje se okoli debla po razmeri, kakoršno je deblo drevesa, jamo od 1—1.5 metra. Ob jednem se korenine kolikor daleč mogoče izpodkopljejo ali tako da se drevo ne podere. Pri izpodkopavanju je treba seveda paziti na to, da se korenine ne otolčijo, aka pa se to zgoditi, treba rane gladko izrezati. Hkrati s tem delom naj se izkoplje tam, kamor hočemo presaditi drevo, jamo tako veliko kakor je veliko korenice izkopanega drevesa. S presajanjem samim pa treba počakati, da zemlja zopet pomrzne. Ko je toliko pomrzno, da se korenine ne morejo pretresati, izkoplje se drevo skupno s pomrznim korenicem iz zemlje ter se na vozlu ali na valcih prepelje na kraj, kamor je hočemo presaditi. Mej tem je potrebno da korenine ne poljemo z vodo, da še bolj pomrznejo.

Ko je drevo usajeno, tedaj se jama zasuje z dobro zemljo, pomešano z gnojem, deblo pa se dobro zavaruje proti vetru, da ga ne omaje. Deblo in grče treba potem namazati z ilovico ali kravjim blatom. Poleg tega naj se še zemlja okoli debla pokrije z drobnim gnojem, slamo in smrečjem in takimi rečmi, s čemer se prepreči, da zemlja prehitro ne zmraje in se tudi prehitro ne otaja.

Tako presajeno sadno drevje rodi kmalu zopet, s početka manje, potem pa zopet pravilno. Zaradi tega je tudi dobro, da stareje drevje presaja iz slabej v boljšo zemljo.

Saditev visokodebelnega drevja.

Ako dobiš iz drevesnice živo in zdravo drevo in je zemlja količaj spodbuna za dotično drevesno pleme, si le sam vzrok, če ti drevo ne raste. Nepravilno ravnanje umori drevo, ti pa dolžiš tistega, ki ti je drevo prodal. Najvažnejše delo je pravilna saditev, zato pa o tej reči ni nikoli dovolj pouka, in iz tega vzroka v nastopnih vrstah iznova obravnavamo saditev drevja, in sicer visokodebelnega.

Če drevje sadis jeseni, izkoplji jame nekaj tednov poprej, če ga pa sadis spomladi, jih naredi že prejšnjo jesen.

Jame naj imajo v dobrini, debeli zemlji po 1 m premera in po 60 cm globokosti, v slabejši zemlji pa po 2 do 2½ m premera in po 1 m globokosti.

Če zemlja prija dotičnemu sadnemu plemenu, je prav, drugače jo pa pomešaj z dobro zemljo in z mešancem.

odgovoriti, da se ne bo moje molčanje krivo tolmačilo.

A. M. izraža mi svoje pomilovanje, ker se nisem prepričal, ali je res, kar je bilo pisano v „Prim. Listu“. Pomilovanje odločno odklanjam, ker vem, koliko je vredno. Da sem moral biti prepričan o resničnosti dogodka, ki Vam ga je „Pr. L.“ očital, morete sklepati iz tega, ker sem se oglasil pred oltarjem. Predenj se pred oltarjem kaj očita, mora se dobro preudariti. Dve osebi pravili ste mi, kaj se je godilo dne 28. februarja. Na besede teh dveh oseb nisem nič polagal. Misliš sem si: gotovo ste se vadili v godbi. Ko sem pa zvedel, da je neka zanesljiva oseba z vso gotovostjo trdila, da je res, kar ste mi prvi dve osebi pravili, in ko je še isti dan „Pr. L.“ to potrdil, umevno je, da sem bil popolnoma prepričan, da je vse res.

Da se mi ne bo očitalo molčanje, kar se mi je že večkrat godilo, prisiljen sem bil se oglasiti; in to bi bil storil vsak dušni pastir.

Če oseba, ki je z vso gotovostjo trdila, da se je res plesalo, ni govorila resnice in če dopisnika „Pr. L.“ notica ni resnična, potem se ve, da sem Vam storil krivico. Kakor hitro ona oseba in „Pr. L.“ prekličeta, tudi jaz Vam storjeno krivico na istem mestu, kjer sem Vam jo storil, poravnam.

Na mnoga žuganja, o katerih slišim govoriti, pa sledče. Govori se, da mi bodo vrate zaprli, ko pridev listke pobirat. Spite mirno in sladko in bodite brez skrb; ne bote mi jih ne odpirali ne zapirali. Govori se, da bote vselej godli, kadar pojdem mimo Vaše hiše; prosto Vam. Le fino zapiskajte in krepko zatrobite. Govori se, da me bote tožili; zato tukaj marsikaj opustim, kar Vam bom pred sodnikom povedal.

Uredništvo „Soče“ naj blagovoli te vrste prečitati in poravnati, kar je z opazko zagrešilo, da ne bo deležno prvega ptujava greha.

F. M., župnik.

Od izliva Bače. — Pred kakimi desetimi leti je bila takratna skladovna cesta od Ušnika pri Volčah do Idrije na Kranjskem sprejeta v državno oskrbovanje in je torej sedaj prava crarska cesta. To moram povdorjati, kajti Boga mi! ne pozna se tej poti, da nosi ponosno ime c. k. državne ceste. Ob straneh te ceste proti Ušniku raste po leti trava, kakor na travniku, ker je ne plevejo in ob nalihih je cesta preplavljena, ker postranskih kanalov ne snazi. Po zimi pa je seveda še slabše. Letos sicer ni bilo nikoli toliko snega, da bi bil promet vstavljen, a spominjamo se, kako je bila pred nekaj leti cesta od Ušnika do Sv. Lucije dva dni zaprta in to radi brezbrinosti našega cestnega mojstra, kateri si je sicer zoral sneg od Tolmina do Reke, na progi Sv. Lucija-Ušnik pa

sera pa, da je v njem tudi krasna dvorna kapela, posvečena kralju in mučencu sv. Sigismundu, na severnem krilu grada. V tej se hranijo iz časa sv. Štefana — torej že nad 1000 let, — kateremu, kakor je bilo že prej omenjeno, je postal papec Silvester II. kot prvemu ogerskemu kralju, državna častna znamenja („insignije“): Krono, žezlo, državno jabelko in plašč pri kronanju. Vse to je hotel 1849 glasoviti provzročitelj upora Lajos Košut, kateremu se je v zadnji dobi postavilo mnogo spominkov na čast(!), seboj na Turško odnesti. Ker se je pa bal iste insignije nesti čez državno mejo, je je zakopal blizu Oršove pri Donavi. Po nekem čudnem naključju se je he hreči našlo in izkopalo ter slovesno preneslo nazaj v omenjeno kraljevo grajsko kapelo. —

Med mnogimi prelepimi sobanami kraljevega gradu je pač najbolj znamenita ona, v kateri se ogerski državni zbor sklopevalo odpira in zhornje zili obe mesti v eno ter se potem tudi nazivate s skupnim imenom Budapest!

ga je prepustil dobrim ljudem 48 ur ležati, dokler ga niso Kobaridci preorali, da so odprli cesto šestim voznikom.

Da bi bile ceste v boljšem stanu in da bi bili cestari bolj nadzorovani, je izdal pred 1^{1/2} letom namestništvo naredbo, naj stanuje vsak cestni mojster v kakem kraju ob svoji cesti. Našemu cestnemu mojstru pa je bila ta naredba silno nepovoljna, ker se za ceste menda ne briga toliko, kakor za uradovanje v pisarni svojega šefa v Tolminu, s katerim delom se mu tako prikupi, da ga nič ne nadzoruje, „navzgor“ pa ga popisuje kot „sehr diensteifrig“. Cestni mojster je tedaj napravil prošnjo, da sme ostati v Tolminu, češ, da na celi progi Ušnik — Idrija ne more najti stanovanja za svojo družino in s tem okornim izgovorom je dosegel svoj namen ter ostal v Tolminu, kjer po stari navadi pridno pisari za svojega šefa, cestari pa — naj se nadzorujejo sami!

Mislimo, da bi bil vendar čas, da poklicani faktorji odpravijo to, pri sedanjem povečanem prometu jako občutljivo nedostatnost. Če mora cestni mojster koroške ceste stanovati ob svoji cesti v Volčah, zakaj naj bi imel naš cestni mojster privilegij v našo škodo? Če je pa res, da ob naši cesti ni dobiti stanovanja za družino našega cestnega mojstra, naj pa poskrbi glavarstvo, da odide volčanski cestni mojster, ki je samec, k nam, naš pa naj gre v Volče, kjer lahko dobi stanovanje za svojo družino. Nikakor pa ne bomo dalje časa trpeli, da se bodo obče koristi zapostavljal komoditetam gospoda cestnega mojstra in c. kr. inženjerja. Fiat justitia!

Politični pregled.

Državni zbor.

V včerajšnji seji poslanske zbornice se je nadaljevala razprava o postavki „visoke šole“. Biankini je zahteval, da se pripozna veljavnost storjenih izpitov na zagrebškem vseučilišču tudi za tostransko državno polovico. Glede italijanskega vseučilišča pa pravi, da on ni v principu proti takemu vseučilišču, pač pa da je proti temu, da se italijansko vseučilišče ustanovi v Trstu.

Po njegovem mnenju naj bi že tako vseučilišče vstanovilo v Tridentu ali kje drugje na južnem Tirolskem. Poslane d' Elvert zahteva, da se izbriše iz proračuna postavka za češko tehniko v Brnu. Rusin Barwinski zahteva ustanovitev jednega rusinskega vseučilišča. V tej seji je stavil poslanec Lenassi in interpelacijo v zadevi delegiranja porotnih sodišč. Danes se nadaljuje razprava o postavki „visokošolstvu“.

O dr. Eisenkolbu piše neki dunajski nemški list, daje med vsemi vsenemškimi čudaki in svetniki našega parlamenta največji čudak. To svojstvo je Eisenkolb najbolj pokazal s svojim govorom o priliki razprave o načinem ministerstvu, ko je rekel, da je nemško ljudstvo pod vodstvom Hohenzollernov (nemških vladarjev) na poti do svetovnega nadvladja. Od te „poti“ pametni ljudje ne vidijo ničesar. Angleži, Francozje, Rusi, Severoamerikanci

Zato ima zdaj Budapest le enega višega mestnega načelnika ali župana z dvema podžupanoma. Sedajni Budapest obstoji iz 10 okrajev in sicer:

I. Okraj: Vár (trdnjava Taban, Krištinino mesto in Extravillan).

II. Okraj: Viziváros (Wasserstadt Landstrasse in Extravillan).

III. Okraj: O-Boda (Stari Ofen in Neustift).

Ti trije okraji spadajo na desno obrežje Donave.

IV. Okraj: Belváros (Notranje mesto).

V. Okraj: Lipótváros (Leopoldovo mesto, Margareten otok, Extravillan med Donavo in Vacovo ulico).

VI. Okraj: Terezváros (Terezino mesto, desna polovica, ki deli po kraljevi ulici mestni gozd z Extravillanom vred).

VII. Okraj: Erzsébetváros (Elizabetino mesto, desna polovica, ki deli po hodnem koncu kerepeške ceste stoječim Rakosfalvam in Extravillanom).

in Japonci pa tudi nimajo veselja, da bi tako nemško svetovno nadvladje prenašali in zamorejo v očigled uspehom nemške „svetovne politike“ še prav mirno spati. Treba pa še omeniti, da so vsi trije cesarji in štirje kancelarji, katere je Nemčija ne misli na tako svetovno nadvladje; kajti na takih gorostasnih načrtih je, kakor je to znano že vsakemu šolarčku, staro nemško cesarstvo vzelo žalosten konec. Da je način, kakor je hotel gospodine Eisenkolb podrejeti dinastijo Habsburško Hohenzollerncem, malce nedostojen, se umeje, a predsednik ni mogel boljega storiti nego Eisenkolba pustiti, da se izmeče, kakor je sploh najboljše izvestne elemente na naši zbornici, ki hočejo vseh pet delov sveta zbasati v germanški žep, pustiti izbruhati se. No, neke vrste glumaštvo tudi v postnem času prav pride.

Dunajske mestne volitve.

Danes se vrše na Dunaju volitve v dunajski mestni zastop in sicer voli III. razred. Zmaga je zagotovljena kršč. socijalistom. Ker si židovska „Neue Fr. Presse“ ne more drugače pomagati, pravi, da ne preostaje za letos liberalcem drugega nego prepustiti z resignacijo zmago kršč. socijalcem v tem razredu. Za prihodnjic je grozi in žuga s „Sočinimi“ „bomo že, bomo že!“

Velezdajstvo v Varšavi.

Nedavno smo poročali, da je bil v Varšavi aretiran polkovnik ruske armade Grimm, pribičnik generala Puzycvskega, ker je prodajal nemški vladi ruske mobilizacijske načrte. Dostaviti nam je še, da je ta izdajica zasluzil pri tem lepem delu 400 tisoč rubljev. — Grimm je bil takoj postavljen pred ojno sodišče in ko se je dokazala njegova krivda, bil je ustreljen. To se je zgodilo 7. t. m. ob 8. uri zjutraj. Izdajica je svojo krivdo priznal in je še dostavil, da to svoje delo smatra kot dokaz kreposti, ker se je tudi v ruski armadi vedno čutil Nemca in da je to, kar je storil, delal iz ljubezni do svojega nemške domovine. Ko mu je prokurator na to opomnil, da je svojo ljubezen do domovine prodajal za drag denar, je izdajica potuhnil glavo in molčal. Na to so zagremeli ruske puške in nemški izdajica se je zgrudil na zemljo. Ta slučaj opominja Rusijo, naj se varuje svojih dobrih nemških prijateljev.

Vojna v Južni Afriki.

Angležkim državnikom še vedno šumi po ušeh Methuenov poraz. Ta in dejstvo, da so Buri velikodušno izpustili lord Methuena in tovariša mu Townsenda, jim daje mnogo mislit. Vršilo se je že zaporedoma več ministerskih posvetovanj, na katerih se je to in ono ukrenilo. Za vprvo se je sklenilo, da se v zameno Methuena izpusti dva odlična burska veljnika, namreč generala Cronjeja in Kruizingera. Potem se je sklenilo, da se odpozove lord Kitchenerja od vojne uprave v Afriki in se ga uvrsti v aktivno vodstvo, uprava pa se izroči Wollesley-u. Ali bodo Angleži držali besedo glede oproščenja Cronjeja in Kruizingera in druge obljube, je težko verjeti, ker oni ne poznajo nobene plemenitosti v vojni. O Methuenu se poroča, da se poda v pokoj. Angleži bi morali zdaj sprevideti, da je najboljša prilika skleniti časten mir. Kakor pa dokazuje vest, da se poslje novi (?) bataljoni v Afriko, ne mislijo na mir in ne bodo mislili, dokler jih Buri v to ne prisilijo.

VIII. Okraj: Józsefváros. (Jožefovo mesto).

IX. Okraj: Ferenczváros (Francovo mesto z Extravillanom).

X. Okraj: Kóbanya (Kamnolom ali Steinbruch).

Okraji IV.—X. spadajo na desno obrežje Donave.

Prihodnjic pa nekaj o 879 ulicah in trgih tega kraljevega mesta — „Judas“, kajti po pravici ga nekdo imenuje „novodobni Babilon“, saj množina Židov, ki v njem stanujejo in gospodarijo, je strahovito velika! Zato je rekel tudi moj prijatelj, da hodi rad z menoj kot duhovnikom v svoji univerzitetni zato, da bi ga njegovi sosedje ne naredili za Žida! Morda so ravno Židovi blie za obole Mažare, ker ti tako brezozirno tlačijo Slovane in ostale narodnosti, katerih je skupno več nego samih Mažarov! Čaka jih menda strahovita „Nemesis“, kajti zgodovina uči, da se veliki grehi krivičnih narodov prej ali slej grozovito maščujejo. Zato bodo zrasla v nebesa!

(Dalje pride.)

Cecil Rhodes umrl.

Mož, o katerem se je pisalo, da je prouzočil krivično vojno v južni Afriki, namreč Cecil Rhodes, je po poročilih angležkih listov umrl. Rhodes je bil sin nekega angležkega protestantskega duhovnika in se je rodil leta 1853. Se ne 20 let star se je podal v družbi drugih mladih sanjačev v južno Afriko, ker je čital, da je oni zlata in dijamantov na koše. S tovarši se je podal v dijamantne rudnike Burov in izvršil ondi precešen rop. Na to je ušel nazaj na Angležko in je nekaj časa študiral. Toda ni ga trpelo dolgo v šoli, vleklo ga je nazaj na Afriko, hotel je postati še bogatejši. Tu je začel špekulari na razne načine v zlatih in dijamantnih rudokopih in v kratkem času si je prišpekularil ogromnega premoženja. Bil je kmalu najbogatejši mož v Kaplandiji in dobil je naslov „zlatega kralja“. Odslej se je stalno naselil v Kaplandiji, ki je angležka naselbina. Njegov ugled je rastel in postal je finančni minister, pozneje pa l. 1890 celo ministerski predsednik v Kapu. Deloval je v prilog Angliji in je pridobil deželni Matabelov in Mašanov. Hotel pa je iztrgati tudi Burom Oranje in Transvaal in je v ta namen že l. 1894 uprizoril z Jamesonom nasilen napad na burske zlate rudnike. A ni se mu posrečilo. Napisal ni miroval, dokler ni nahujskal Angleže proti Burom. Meji vojno je bil skrbno skrit v Kapu v svoji palači. Jedenkrat se je oblekel v kožo velike opice, da bi ubežal na Angležko, a ta načrt se mu je izjalovil in zdaj je umrl še ne 50 let star.

Domače in razne novice.

Poziv dr. Tumi! — Slovensko in odločno pozivljemo deželnega poslanca dr. Tumi, naj trditev, da je „duhovščina Tolminskega okraja ljudem grozila z večnim pogubljenjem, — ako ne volijo g. Klavžarja“, ali dokaze ali pa javno prekliče. V slučaju, da tega ne storii, imeli ga bodoemo za nesramnega lažnika in podlega obrekovalca, ki ni vreden naslova: „deželní poslanec“.

Več duhovnikov Tolminskega okraja.

Smrtna kosa. — V Gorici na svojem domu Via Torrente št. 17. je umrl v 28. letu po kratki a zelo mučni bolezni včeraj popularen učitelj gosp. A. t. o. P. Pokojnik služboval je v Kamnjah in zadnja leta v Avčah. Bil je pri ljudstvu jako priljubljen zaradi njegove milorodnosti in marljivosti kot učitelj. — Pogreb bodo jutri ob 5. uri popoludne. N. p. v. m.

Dopolnilne volitve v deželni zbor goriški se bodo vršile prihodnji četrtek 20. t. m. Somišljenkom na Tolminskem se je po uzornem trudu posrečilo, da so dobili pretežno večino volilnih mož. V četrtek pokažejo, da so resnični pristaši „Sloga“ ter da znajo složno voliti moža, za katerega so se zjednili, v katerega stavijo svoje zaupanje. Ne gre pa pri tej volitvi toliko za osebo, ki bo voljena, kolikor za načela, za katoliško-narodni program društva „Sloga“, katerega hoče izvoljenec zastopati. Na Krasu niso bili naši pristaši tako srečni, a složno hočejo tudi oni postopati ter združiti svoje glasove za moža, ki je voljan delovati v zmislu „Sloga“ in njenega programa. — Volilci, ostanite zvesti zastavi, ki je volila goriške Slovence že marsikaj do slavnih zmag in sijajnih činov; otrese se verig, katere nadavljejo našemu narodu domači in tuji koristolovci in neznačajniki. Četrtek 20. marca naj bo slaven in pomenljiv dan za našo gorsko in kraško stran. Pogumno, volilci, ne bojte se zasmehovanja in strahovanja ljudi, ki Vas niso vredni, katere gotovo premagate, ako jih prezirate. Vsakdo naj storii svojo dolžnost!

Volilni shod veleposestnikov v Furlaniji. — Za deželnozaborsko dopolnilno voitve, ki se ima vršiti dne 22. t. m., se je vršil v nedeljo volilni shod veleposestnikov, katerega je sklical tržiški župan conte Valentini. Tega shoda se je udeležilo samo 22 veleposestnikov. Sklenili so da se za kandidata postavi zopet conte Panigai, a baje s pogojem, da se nekako pobota z dr. Pajerjem. Za slučaj, ako bi conte Panigai tega ne hotel storiti, zjednili so se pa za Hugo Lazzarija. Nekateri so hoteli staviti kot pogoj, da bi se moral conte Panigai pobotati tudi z — dr. Luzzatom. Ali zbrani posestniki so se izrekli proti takemu pogoju. Sicer pa je občeno mnenje, da bodo conte Panigai na vsaki način lanskih.

